

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

• ABSTRACT

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), three decisions of acceptance were issued regarding: The Civil Procedure Code; the Criminal Procedure Code; Law no. 85/2014 on insolvency prevention and insolvency procedures.

RIL

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 2/2021
(M. OF. NR. 342/05.04.2021):
SINTAGMA „PÂNĂ LA SOLUȚIONAREA CONTESTAȚIEI
LA EXECUTARE” DIN CUPRINSUL ART. 719 ALIN. (1)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 2/2021 (M. Of. nr. 342 din 5 aprilie 2021)	Complet RIL	Codul de procedură civilă	Sintagma „până la soluționarea contestației la executare” din cuprinsul art. 719 alin. (1)	Suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea în primă instanță a contestației la executare.

În M. Of. nr. 342 din 5 aprilie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 2/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea**

sintagmei „până la soluționarea contestației la executare” din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea în primă instanță a contestației la executare.**

Obiectul recursului în interesul legii

Sintagma „până la soluționarea contestației la executare” din cuprinsul art. 719 alin. (1)

„Art. 719: Suspendarea executării

(1) Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, la solicitarea părții interesate și numai pentru motive temeinice, instanța competentă poate suspenda executarea. Suspendarea se poate solicita odată cu contestația la executare sau prin cerere separată.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 2/2021

Prin **Decizia nr. 2/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea sintagmei „până la soluționarea contestației la executare” din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, **suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea în primă instanță a contestației la executare.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 18/2020
(M. OF. NR. 390/14.04.2021): ART. 493 ALIN. (1) LIT. A)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articolul	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 18/2020 (M. Of. nr. 390 din 14 aprilie 2021)	Complet RIL	Codul de procedură penală	Art. 493 alin. (1) lit. a)	Interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice nu vizează și dizolvarea, respectiv lichidarea în procedura falimentului prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

În M. Of. nr. 390 din 14 aprilie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 18/2020** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la **interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 493 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.**

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice nu vizează și dizolvarea, respectiv lichidarea în procedura falimentului prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 493 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală

„(1) Judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, la propunerea procurorului, sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară ori instanța poate dispune, dacă există motive temeinice care justifică suspiciunea rezonabilă că persoana juridică a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și numai pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice (...).”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 18/2020

Prin **Decizia nr. 18/2020**, ÎCCJ (Complet RIL) *a admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 493 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, interdicția inițierii ori, după caz, suspendarea procedurii de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice nu vizează și dizolvarea, respectiv lichidarea în procedura falimentului prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 4/2021
(M. OF. NR. 426/22.04.2021): ART. 45 ALIN. (1) LIT. A) ȘI ART. 43
ALIN. (7) DIN LEGEA NR. 85/2014, COROBORATE CU ART. 480
ALIN. (2) ȘI (3) DIN CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 4/2021 (M. Of. nr. 426 din 22 aprilie 2021)	Complet RIL	Art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă	Curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care confirmă un plan de reorganizare, admițând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment.

În M. Of. nr. 426 din 22 aprilie 2021 s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 4/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Înalta Curte a statuat că, în aplicarea respectivelor dispoziții, **curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care confirmă un plan de reorganizare, admițând apelul, va**

anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

„Art. 43

(7) Curtea de apel investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, pentru deschiderea procedurii insolvenței

(...)

Art. 45

(1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței și, după caz, de intrare în faliment, atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;”.

Art. 480 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă

„(2) În caz de admitere a apelului, instanța poate anula ori, după caz, schimba în tot sau în parte hotărârea apelată.

(3) În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătoria fondului”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 4/2021

Prin **Decizia nr. 4/2021**, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, a stabilit că: „în aplicarea dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. a) și art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 coroborate cu prevederile art. 480 alin. (2) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, curtea de apel, investită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins o cerere de trecere a debitorului la procedura falimentului sau prin care confirmă un plan de reorganizare, admitând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic, cu dispoziție obligatorie de trecere a debitorului în faliment”.

HP

Furthermore, in relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), three decisions were published regarding: The Criminal Code; Framework Law no. 153/2017 on the remuneration of staff paid from public funds; Land fund law no. 18/1991.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 8/2021
(M. OF. NR. 337/02.04.2021): ÎN CATEGORIA PERSONALULUI
NUMIT/ÎNCADRAT ESTE INCLUS ȘI PERSONALUL
REÎNCADRAT ÎN BAZA PREVEDERILOR ART. 36
DIN LEGEA-CADRU NR. 153/2017**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 8/2021 (M. Of. nr. 337 din 2 aprilie 2021)	Complet DCD	Art. 36, art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017	În categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.

În M. Of. nr. 337 din 2 aprilie 2021 a fost publicată Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 8/2021 referitoare la interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Înalta Curte a statuat că, în categoria „personalului numit/încadrat”, la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Legea-cadru nr. 153/2017

Art. 36

„(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, reîncadrarea personalului salarizat potrivit prezentei legi se face pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învoățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38.

(2) În cazul în care funcția deținută nu se regăsește în prezenta lege, reîncadrarea se face pe una dintre funcțiile prevăzute în anexe.

(3) Salarizarea personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului se realizează potrivit anexei nr. VII, în limita cheltuielilor de personal aprobate.

(4) Personalul autorităților și instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, nou-înființate, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului beneficiază de salariile stabilite potrivit anexei nr. VII”.

Art. 39 alin. (1) și alin. (4)

„(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(...)

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 8/2021

Prin **Decizia nr. 8/2021**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2424/89/2018*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că, **în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în categoria «personalului numit/încadrat», la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017”.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 3/2021
(M. OF. NR. 396/15.04.2021): ART. 275 ALIN. (1)
DIN CODUL PENAL - INFRAȚIUNEA DE SUSTRAGERE
SAU DISTRUGERE DE PROBE ORI ÎNSCRISURI
ARE CA PREMISĂ EXISTENȚA
UNEI PROCEDURI JUDICIARE ÎNCEPUTE**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 3/2021 (M. Of. nr. 396 din 15 aprilie 2021)	Complet DCD	Art. 275 alin. (1) din Codul penal	- Infrațiunea de sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri, prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal, are ca situație premisă existența unei proceduri judiciare începute.- Autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care sunt folosite înscrisurile ori mijloacele materiale de probă poate fi subiect activ al infrațiunii de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri în modalitatea prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal.

În M. Of. nr. 396 din 15 aprilie 2021 a fost publicată **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3/2021**, prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la următoarele chestiuni de drept: „**1. Infrațiunea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal are ca situație premisă existența unei proceduri judiciare deja începute?**”

2. Poate fi subiect activ al infracțiunii de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri în modalitatea prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care urmau să fie folosite înscrisurile ori mijloacele materiale de probă presupus a fi sustrate sau distruse?”.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că infracțiunea de sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri, prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal, are ca situație premisă existența unei proceduri judiciare începute. Totodată, potrivit instanței supreme, autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care sunt folosite înscrisurile ori mijloacele materiale de probă poate fi subiect activ al infracțiunii de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri în modalitatea prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 275 alin. (1) din Codul penal

„(1) Sustragerea, distrugerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 3/2021

Prin **Decizia nr. 3/2021**, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 1.841/740/2017, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Infracțiunea de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal are ca situație premisă existența unei proceduri judiciare deja începute?

2. Poate fi subiect activ al infracțiunii de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri în modalitatea prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care urmau să fie folosite înscrisurile ori mijloacele materiale de probă presupus a fi sustrate sau distruse?”

Astfel, Înalta Curte a stabilit faptul că:

- „Infracțiunea de sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri, prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal, are ca situație premisă existența unei proceduri judiciare începute.

- Autorul faptei prevăzute de legea penală ce face obiectul procesului penal în care sunt folosite înscrisurile ori mijloacele materiale de probă poate fi subiect activ al infracțiunii de sustragere sau distrugere de probe ori de înscrisuri în modalitatea prevăzută de art. 275 alin. (1) din Codul penal”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 19/2021
(M. OF. NR. 462/29.04.2021): ART. 59[^]1 ALIN. (2) RAPORTAT
LA ART. 58 DIN LEGEA FONDULUI FUNCJAR NR. 18/1991**

De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 19/2021 (M. Of. nr. 462 din 29 aprilie 2021)	Complet DCD	Art. 59 [^] 1 alin. (2) raportat la art. 58 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	<i>Instanța de judecată este competentă să soluționeze pe fond cererile având ca obiect rectificarea titlurilor de proprietate emise conform Legii nr. 18/1991, art. 58 din acest act normativ fiind aplicabil și în acest caz.</i>

În M. Of. nr. 462 din 29 aprilie 2021 a fost publicată **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 19/2021** prin care s-a dezbătut sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor **art. 59[^]1 alin. (2) raportat la art. 58 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, astfel cum au fost completate prin art. 9[^]2 pct. 2 din O.U.G. nr. 81/2011 privind unele măsuri de organizare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 219/2012 și art. 235 alin. (3) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **instanța de judecată este competentă să soluționeze pe fond cererile având ca obiect rectificarea titlurilor de proprietate emise conform Legii nr. 18/1991, art. 58 din acest act normativ fiind aplicabil și în acest caz.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 59¹ alin. (2) raportat la art. 58:**

„(2) Rectificarea titlurilor de proprietate se poate face de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, în temeiul hotărârii comisiei județene.”

„Art. 58

Instanța soluționează cauza potrivit regulilor prevăzute în Codul de procedură civilă și în Legea nr. 92/1992) pentru organizarea judecătorească. Pe baza hotărârii judecătorești definitive, comisia județeană, care a emis titlul de proprietate, îl va modifica, îl va înlocui sau îl va desființa.”*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 19/2021

Prin **Decizia nr. 19/2021**, ÎCCJ (Complet DCD) a *admis* sesizarea formulată de Tribunalul Suceava – Secția I civilă, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că **instanța de judecată este competentă să soluționeze pe fond cererile având ca obiect rectificarea titlurilor de proprietate emise conform Legii nr. 18/1991, art. 58 din acest act normativ fiind aplicabil și în acest caz.**